

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 30. Quid addendum dit circa dissolutionem ob absentiam sponsi vel
nimiam dilationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

rem, nam professio est vinculum ex se perpetuum, quod solâ morte tollitur, hinc factâ professione in Ordine strictiore meritò censetur extincta professio in minus stricto; Matrimonium autem solvitur, vel morte conjugis, vel professione, quo soluto manet in altero aptitudo ad implenda priora sponsalia, ergo etiam obligatio. Quid dicendum sit de sponsalibus initis contra fidem priorum, dixi à n. 73.

§. 2. Si Matrimonium hoc non fuisset validum, nequidem suspensa fuissent sponsalia, quia, quod de Jure non habet effectum, non præstat impedimentum, Cap. Non præstat. De regul. Juris in 6.

Q. 30. Quid addendum sit circa dissolutionem ob absentiam sponsi vel nimiam dilationem. R. §. 1. Si sponsus ex justa causa se aliò conferat, v. g. ad studium, ad negotiationem, & redire velit, L. sepe, ff. De sponsal. significatur exspectandum esse, donec causa cesset, L. 2. Cod. De repud. dicitur exspectandum ad triennium. L. 2. Cod. De spons. dicitur exspectandum ad biennium, si sponsus moretur intra provinciam; si autem extra, ad triennium, putantque multi has leges civiles adhuc obligare: sed alii cum Sanch. l. 1. d. 54. Castrop. d. 1. p. 23. n. 2. Avers. q. 8. f. 11. Gob. t. 10. n. 351. Spor. n. 201. dicunt Jus civile correctum esse per Jus Canonicum, quod Cap. De illis, De spons. expressè & absolute dicit: De illis, qui promittunt, se aliquas mulieres ducturos, & postea dimitunt terram, se in partes alias transferentes, hoc tibi volumus innotescere, quòd liberum erit mulieribus ad alia se vota transferre. Pirh. & alii cum Krim. à n. 294. dicunt, Jus civile tantum loqui de exspectando tanto tempore, si velit retinere arrhas & donata à sponso, de cætero potest illis remissis stare dispositio-

spositione Juris Canonici, attamen expectandum erit aliquo tempore juxta arbitrium praefixi temporis, uti notant *Castrop. n. 3. Gob. n. 353. Spor. n. 3*. Et si sciret breviter rediturum, omnino non potest ad alia sponsalia procedere.

204. §. 2. Si sponsus volens reverti aliò profectus esset, & diutiùs abesse cogeretur ab causa tantùm justam, sed etiam necessariam, v. g. mortem parentis, ob morbum vel grave negotium, teneretur sponsa expectare, donec impedimentum illud cessaret, uti habet lex relat. 61. id enim postulat æquitas, cum necessitas non habeat legem, plures cum *Spor. supra Gob. n. 351. & alios.*

205. §. 3. Si sponsus in sciã vel invitã sponsa fit profectus animo emanendi, aut jam abfixerit domicilium, *Sanch. Gutt. Cón. Pont. Leg. Castrop. num. 1.* rectè dicunt non teneri vel momento eum expectare, quia censetur renuntiãsse suo juri, & mutare domicilium est contra venus, cui se non submitit per sponsalia, tamen velit stare sponsalibus, notat *Less. in Au. v. Sponsalia. cas. 1. debere sequi, & si nolit, etiam sponsum fore liberum.*

206. §. 4. Si certo tempore contrahendum fit Matrimonium, qui in culpa est, quòd eo tempore non fit contractum, peccavit mortaliter, & manet obligatus, si alter voluerit, qui solus liber poterit, *Avers. q. 8. s. 1. Castrop. pu. 24. n. 5. n. 357. Spor. n. 198.* Quòd si terminus non praefixus ad finiendam obligationem, sed tantùm ad finiendam licentiam differendi Matrimonium, uterque manet obligatus, *Mat. præ. Si autem dubium fit, an terminus sit praefixus ad finiendam obligationem, an ad*

etiam differendi, oportet attendere ad causas
præfixi termini, & ex iis erit iudicandum, Ca-
strop. n. 3. Si autem dubium permaneat, viden-
tur manere sponsalia, quia sunt in possessione,
expedit tamen, ut dubium hæc insinuetur utri-
que parti, & si velint dissolvantur mutuo con-
sensu, quia etiam probabile est, quod libertas
sit in possessione contra obligationem ulterioris
temporis.

§. 5. Si sine cuiusquam culpa Matrimonium 207.
iniri non potuit tempore præfixo, Palud. Sanch. l.
1. d. 53 Bonac. Pont. l. 12. c. 16. dicunt non ideo
posse dissolvi sponsalia, quia legitimè impedito
non currit tempus: è contrà Navarr. Cón. Laym.
Castrop. n. 8. Krim. 302. Kugler p. 3. n. 95. proba-
bilius dicunt posse dissolvi, nisi aliud constet de
mente contrahentium, quia causa dissolvendi
non est culpa, sed defectus conditionis requisi-
tæ, quæ apposita erat: leges enim, quæ permit-
tunt dissolvi post elapsum tempus præfixum,
non meminerunt de culpa vel non culpa, sed
absolutè dicunt eum posse resilire, per quem non
sterit, quo minus Matrimonium fit initum
tempore præfixo, quod ergo dicitur, tempus
non currere legitimè impedito, valet tantum
in iis contractibus, in quibus Jura sic statuunt,
& benignè interpretantur talem voluntatem
contrahentium, circa sponsalia autem, & ter-
minum in eis præfixum nil simile statuunt, sed
potius oppositum.

§. 6. Si certum tempus non sit statutum pro 208.
contrahendo Matrimonio, L. Si is. Cod. De
Spons. biennio expectare censetur nimium, è
contrà Cap. Sicut. De spons. innuitur, etiam
quinquennium non esse nimium: Cón. & Krim.

- n. 298. dicunt, non teneri exspectare, nisi tempore, quo ex communi usu inter tales imple solent sponsalia, hinc recte dicunt *Sanch. d. 5. 2. Avers. q. 8. f. 11.* spectandas esse circumstantias rerum & personarum: cui autem non erit ingratum exspectare, tenebitur monere alterum, vel impleat, vel non ægreferat rescindi sponsalia.
209. §. 7. Hactenus dicta tenent, quamvis sponsalia essent jurata, quia semper intelligebatur, altera pars vellet contrahere, & servare fidei. *Avers. Mastr. supra.* Quod si unus promiserit, & alter post factam acceptationem nimis diu differat repromittere, censetur nolle Matrimonium, & alteri obligationem remittere, *Spor. n. 135.*
210. Q. 31. Quid addendum sit circa alias causas diffidendi sponsalia; item circa dispensationem & sententiam Judicis. R. §. 1. Si concurrant plures causæ diffidutionis, quarum nulla seorsim sufficiat, poterunt omnes simul sumptæ sufficere, quia poterunt contractum Matrimoniale reddere notabiliter difficilem, *Gob. tr. 10. n. 341.*
211. §. 2. Solus Papa tanquam supremus Princeps potest ex gravi causa dispensare in sponsalibus, non autem Episcopus, quia nemo potest jus acquisitum alteri invito auferre, præter summum Principem, unde sicuti ex communi sententia Episcopus non potest relaxare iuramentum præstitum tertio, quia hoc cederet in præjudicium tertii, ita nec sponsalia, *Spor. n. 193. & alii.* Putat autem *Less. in Auct. v. Sponsalia. cas. 4.* causam sufficientem esse, ut dispense Papa, si parentes nollent consentire, & timerentur gravia incommoda vel scandala, addebatque in hoc casu potius opus non esse dispensatione, Matrimonium. §. 3. papote. cernentior: Papan absolventii juramentum, & alii, Cap. Ven. In. Con. nam Cap. rium, quatione. aliis causis, ita quasi ex rium, c. juramentalem quæ. §. 4. dicis ad sed recte. *Busenb. f.* posse pro bet etiam esse certum pressa: quæ alle Et etiam esse opus vantur.